

עוקץ היהלומים הגדול: חברה ישראלית תפוצה בכ-1.8 מיליון ש'

בית המשפט קבע כי בעל שליטה בחברת יהלומים רוסית ישלם את סכום העתק מכיסו משום שרוקן את החברה מנכסיה כדי לחמוק מקיום התחייבויותיה

עו"ד שגיא דותן | פסקדין | פורסם 07/03/18 13:08

בית משפט השלום בתל אביב חייב לאחרונה את בעל השליטה בחברת "מלדיאם" הרוסית לשלם לחברת היהלומים הישראלית "ארז תירוש" כ-1.8 מיליון שקל עבור משלוח יהלומים שמעולם לא הגיע לידיה. בעל השליטה טען כי אי אפשר לחייב אותו בחובות של החברה אך השופט אביים ברקאי קבע כי במקרה הנוכחי יש די סיבות להטיל עליו חיוב אישי.

"תירוש" התקשרה עם חברת היהלומים הרוסית לצורך ייבוא וליטוש יהלומים מרוסיה. לפי גרסתה של "תירוש", בדצמבר 2010 שולמו ל"מלדיאם" 445,800 דולר עבור רכישה וליטוש יהלומים, אולם בדיעבד התברר כי לחברה נכנס בעלים חדש שאינו מתכוון למלא אחר התחייבותה כלפיה.

בהמשך התגלה כי האיש הקים חברה נוספת וניסה למכור באמצעותה, ללא רישיון, יהלומים ששייכים לתירוש.

בתביעה שהגישה בינואר 2016 ובה דרשה את החזר הכספים ששילמה, טענה תירוש כי הבעלים החדש התחייב בהסכם הרכישה לעמוד באופן אישי בכל ההתחייבויות של החברה ובעליה הקודמים.

מה שקרה בפועל הוא תרגיל עוקץ: הבעלים החדש נטל לעצמו את היהלומים ורוקן את החברה מנכסיה, וכיום החברה נמצאת במצב של חדלות פירעון.

בהתחשב במעשיו חסרי תום הלב היא טענה כי יש הצדקה "להרים את מסך החברה" ולחייב אותו באופן אישי בחובות כלפיה. בהקשר זה הוסיפה "תירוש" כי בענף היהלומים ממילא לא נהוג לערוך הפרדה בין החברה לבין בעלי המניות שלה.

מנגד הנתבע ביקש לדחות את התביעה. הוא טען כי היא הוגשה בשיהוי ניכר – 6 שנים אחרי חתימת ההסכמים ו-3 שנים אחרי שהתובעת לא קיבלה את הסחורה – ומבלי שהתובעת פנתה אליו בעניין קודם לכן.

עוד טען הנתבע, כי מי שהפרה את ההסכם היא החברה והוא עצמו מעולם לא התחייב כלפי התובעת באופן אישי ולא לקח כל חלק בעסקה הזו.

אשר לטענות ביחס למכירת היהלומים בבורסה הישראלית, הנתבע טען כי הן חורגות מעניינה של התביעה.

מחויבות אישית

השופט ברקאי דחה תחילה את טענת השיהוי וקבע כי 3 שנים במקרה כה מורכב לא נחשבות לתקופת זמן ארוכה.

לגופו של עניין, השופט קיבל את גרסת התובעת שנתמכה במסמכים שונים ובעדויותיהם האמינות של מפרק "מלדיאם" ברוסיה ולוטש היהלומים של החברה. הוא ציין כי הוכח בפניו שהנתבע פשוט נטל את היהלומים של התובעת, ככל הנראה מכר אותם יחד עם שותף נוסף, ואז רוקן את החברה מנכסיה וגרם לכך שלא תוכל לעמוד בהתחייבויותיה.

משכך, השופט אף קיבל את הטענה כי יש לחייב את הנתבע לשאת בפיצוי באופן אישי, אבל לא מכוח "הרמת מסך" שבדיני החברות – שכן מדובר בחברה רוסית ולא ישראלית – אלא מכוח דיני החוזים והנזיקין, עקב הפרת החוזה עם התובעת והנזקים שנגרמו לה בשל כך.

לפיכך, השופט קבע כי הנתבע צריך להחזיר לתובעת את כספה – 1,778,662 שקלים (445,800 דולר) – בנוסף להוצאות משפט בסך 30,000 שקלים.

ב"כ התובע: עו"ד ליטל פלד

עו"ד מאיה יעקובי, [עורך דין מסחרי](#), ב"כ הנתבע: אבישי חלפון

[דיני חוזים](#) - עוסקת ב [עו"ד שגיא דותן](#)

הכותבת/ת לא ייצג/ה בתיק

הכתבה באדיבות אתר המשפט הישראלי [פסקדין](#)